

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

ועדת קנין רוחני

יו"ר הוועדה: מ"מ : סגן :
עו"ד יורם ליכטנשטיין עו"ד יוסף אפשטיין עו"ד רפאל בייפוס
עו"ד יוסי מרקוביץ עו"ד דור נחמן עו"ד ניר כץ
עו"ד ערן פרזנטי עו"ד יותם וירזנסקי אורלנד
עו"ד חן בניון חסון
עו"ד יעל רימר

ת"א, ט"ו טבת תשע"ח
02/01/2018

לכבוד,
חה"כ איתן כבל,
יו"ר ועדת הכלכלה
כנסת ישראל

הנדון: הצעת חוק זכות יוצרים (תיקון מספר 5), התשע"ח-2017

נייר עמדה

ועדת הקניין הרוחני של לשכת עורכי הדין מתכבדת להגיש לעיונך את הערותיה בעניין הצעת החוק שבנדון וזאת לקראת הדיונים בהצעת החוק בוועדת הכלכלה שבראשותך.

בפתח הדברים, נציין בקצירת האומר, כי מדובר בהצעת חוק חשובה ומרכזית אשר מבקשת להתאים ולתקן את חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007, באופן שייתן מענה לאתגרים הטכנולוגיים שהתפתחו מאז חקיקתו ולבעיית הפרת זכויות היוצרים ברשת האינטרנט.

ככלל, יש לברך את משרד המשפטים על העבודה היסודית והמקיפה, אשר נעשתה בהקשר זה. כמפורט להלן, הצעת החוק שואבת ומטמיעה, אל תוך הדין הישראלי, כלים עדכניים המאפשרים להתמודד עם האתגרים, שהפרות זכויות יוצרים, ברשת האינטרנט, מעוררות. בה בעת, במספר היבטים, עמדתנו הינה, כי יש מקום לשקול שינויים ושיפורים בהצעת החוק.

את כל זאת נפרט להלן:

סעיף 48א בהצעת החוק – הטלת אחריות בגין "העמדה מפרה" של יצירה:

חלקה הראשון של הצעת החוק מבקש להוסיף, לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007, סעיף העוסק בהטלת אחריות אזרחית, בגין פעולות המאפשרות גישה ליצירה מוגנת; הכול, בנסיבות בהן הדבר נעשה שלא בהסכמת בעל זכות היוצרים ביצירה המוגנת.

סעיף 48א מבקש לתת מענה למציאות, אשר בה עיקר הפעילות המפרה, ברשת האינטרנט, מתבצעת באמצעות "לינקים" (קישורים), ואז דרכים אחרות, של מתן מידע בדבר מקום הימצאות יצירות, אשר הונגשו שלא בהסכמת הבעלים של זכויות היוצרים בהן.

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

הדין הקיים אינו מסווג פעילות מסוג זה כהפרה עיקרית של זכות היוצרים (הפרה של איזה מבין הזכויות הבלעדיות שבסעיף 11 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007).

כמו כן, על-פי הדין הקיים, יתכנו מקרים רבים, אשר בהם לא ניתן יהיה להטיל על הגורם המנגיש אחריות מכוח הדוקטרינה הפסיקתית של הפרה תורמת (וראו לעניין זה ת"א (מחוזי מרכז) 567-09 א.ל.י.ס אגודה להגנת יצירות סינמטוגרפיות (1993) ואח' נ' רוטרנט (פסק דין מיום 8.8.2011).

לרקע זה, יש הצדקה וטעם רב בהצעת משרד המשפטים להוסיף את סעיף 48 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 ולהטיל אחריות בגין "העמדה מפרה" של יצירה, קרי, נקיטת פעולות, ואו צעדים, אשר יש בהם משום הנגשת יצירה, אשר הועמדה לרשות הציבור מבלי הסכמת הבעלים של זכות היוצרים בה.

הצעה זו אף עולה בקנה אחד עם הנחוג בשיטות משפט אחרות, כגון הדין האירופי והאופן זכות ה- communication to the public מיושמת במסגרתו.

יחד עם זאת, כמפורט להלן, במספר היבטים פרטניים, יש מקום לשיפור וחינוך המתווה המוצע בהצעת החוק, ונפרט:

סעיף 48א(ב) להצעת החוק - הגדרת המונח "העמדה בהפרה" ותחומי הטריטוריאלי לשתח מדינת ישראל:

סעיף 48א(ב) להצעת החוק מחריג, מגדר הנסיבות, שבהן עשויה לחול "העמדה מפרה", נסיבות בהן "יצירה הועמדה מחוץ לישראל לרשות הציבור ברשותו של בעל זכות היוצרים במדינה בה הועמדה".

עמדת וועדת הקניין הרוחני הינה, כי מתכונת זו לוקה בחסר, שכן היא מאפשר העמדה מפרה המתרחשת מחוץ למדינת ישראל, וזאת, אף אם קהל הנמענים של ההעמדה המפרה הינו הציבור הישראלי.

כידוע, זכות היוצרים הינה זכות טריטוריאלית. יתירה מזאת, כעניין פרקטי, במקרים רבים, הרשות, לעשיית שימוש בזכות היוצרים, הינן על בסיס טריטוריאלית.

כפועל יוצא, אם תיוותר בעינה המתכונת המוצעת, של סעיף 48א(ב) להצעת החוק, המשמעות המעשית הינה, כי יוכשרו, כחוקיות, הפרות זכויות יוצרים, בשטח מדינת ישראל, המתבססות על עותקים/תכנים, שהשימוש בהם היה בהרשאה/חוקי אך ורק במדינת המקור שלהם. זאת, על אף העדר קיומה של הרשאה להעמדתם לרשות הציבור במדינות אחרות, לרבות מדינת ישראל.

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

בכך, המחוקק, למעשה, יכשיר, כחוקיים, "קישורים"/"לינקים", ו/או כל מתכונת אחרת של העמדה לרשות הציבור, בישראל, של תכנים שלא ניתנה לכך הרשאה, לגביהם, על-ידי בעלי זכויות היוצרים בתכנים. כל זאת, תוך סיכול ופגיעה ביכולתם של בעלי זכויות יוצרים להעניק רישיונות כדין למפיצים/משתמשים בשטח מדינת ישראל.

הדבר רלבנטי, במיוחד, בתחומי שידורי הספורט, המוסיקה והטלוויזיה/קולנוע, בהם הפעילות נעשית על-בסיס טריטוריאלי.

לפיכך, עמדת וועדת הקניין הרוחני הינה, כי יש למחוק את סעיף 48א(ב) מהצעת החוק.

סעיף 48 להצעת החוק - תחימת "הפרה עקיפה של זכות היוצרים להעמדה לרשות הציבור" למי שזהו "תחום עיסוקו" והפועל ל"מטרות הפקת רווח כספי":

סעיף 48 להצעת החוק עוסק בהטלת אחריות, בגין עשיית מעשים שמאפשרים גישה ליצירות שהועמדו בהפרה, קרי, יצירות שמתן הגישה אליהן נעשתה שלא בהרשאת בעל זכות היוצרים.

כעולה מדברי ההסבר להצעת החוק, תיקון חוק זה הכרחי כדי לתת מענה לאופן בו הפרות זכויות יוצרים מתרחשות, הלכה למעשה, ברשת האינטרנט, כשעיקר הפעילות המפרה היא על דרך "לינקים" (קישורים), ו/או מתן מידע אחר, לגבי מקום הימצאותו של תוכן מפר (לרבות כזה שהועמד לרשות הציבור שלא בהרשאת בעל זכות היוצרים).

לרקע זה, דומה, כי אין כל הצדקה לאופן בו סעיף 48א תוחם את האחריות, המוטלת מכוחו, אך ורק למי שפועלים "על דרך עיסוק" ול"מטרות הפקת רווח כספי".

צמצום זה, של היקף האחריות, מכוח סעיף 48א, עוסק בסתירה לכלל הרווח, כי אחריות אזרחית, בגין הפרת זכות יוצרים (ובכך עוסק סעיף 48א להצעת החוק) הינה אחריות כללית. כזו, אשר אינה תחומה למי שזהו עיסוקם והפועלים למטרות רווח (תנאים הקיימים אך ורק בכל הנוגע להטלת אחריות פלילית בגין הפרת זכות יוצרים).

על כך יש להוסיף לציין, כי הפסיקה, בנושא "הפרה תורמת", אשר ממנה, לפחות באופן חלקי, סעיף 48א שואב את השראתו, איננה כוללת דרישות, ו/או תנאי סף, מהסוג של "דרך עיסוק" ו"מטרת הפקת רווח כספי".

שלושת פסקי הדין המרכזיים של בית המשפט העליון בסוגיה זו אינם מתנים הטלת אחריות, בגין הפרה תורמת, בתנאי מן הסוג של "דרך עיסוק" או "מטרת הפקת רווח כספי" (ראו ע"א 5977/07 האוניברסיטה העברית בירושלים נ' בית שוקן להוצאת ספרים בע"מ (2011); ע"א 9183/09 The Football Association Premier League Limited נ' פלוני (2012); ע"א 5097/11 טלראן תקשורת (1986) בע"מ נ' צ'רלטון בע"מ (2013)).

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

באופן דומה, חשוב לציין, כי גם במסגרת שיטות משפט אחרות, דוגמת האיחוד האירופי, הטלת אחריות, בגין נסיבות מהסוג הנדון בסעיף 48 להצעת החוק, אינה כוללת דרישות סף מהסוג של "דרך עיסוק" /או "מטרת הפקת רווח כספית" (ראו פסק הדין של בית הדין לצדק של האיחוד האירופי (Court of Justice of the European Union - CJEU) בעניין C-160/15 GS Media v. Samona Media Netherlands מיום 8.9.16).

לרקע זה, עמדת וועדת הקניין הרוחני של לשכת עורכי הדין הינה, כי יש למחוק מסעיף 48 את המילים "על דרך עיסוק" וכן המילים "במטרה להפיק רווח מעשיית פעולה כאמור".

סעיף 53 בהצעת החוק – הוספת הסעד של צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט אשר עיקר התוכן בו הוא תוכן מפר :

סעיף 53 בהצעת החוק מסדיר את הפרוצדורה לקבלת צו מניעה לצורך הגבלת גישה לאתר אינטרנט אשר עיקר התוכן שבו מהווה הפרה של זכות יוצרים.

לפי סעיף 53 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007, בתביעה בשל הפרת זכות יוצרים זכאי התובע לסעד של צו מניעה, בהתחשב במאזן הנוחות הקבוע באותו סעיף.

יחד עם זאת, כעניין מעשי, במקרים רבים של הפרות זכויות יוצרים, ברשת האינטרנט, לא ניתן לאתר את בעל או מפעיל האתר על מנת להגיש כנגדו תביעה.

לפיכך, כעניין מעשי, האפשרות היעילה – ובמקרים רבים, היחידה - להפסקת ההפרה היא בפעולה מול גורמי ביניים, אשר ככלל אינם מעורבים בביצוע ההפרות, כך שיחסמו את הגישה לאתרים שכאלו; בעיקר, המדובר בספקי שירותי גישה לרשת האינטרנט.

פסיקת בתי המשפט בסוגיה זו אינה אחידה ואין זה ברור האם ניתן לתת, מכוח סעיף 53 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007, סעד כנגד צד שלישי (ראו פסקי הדין בעניין ת"א (מחוזי ת"א) 33227-11-13 א.א.ס.י יונייטד אנטרטיינמנט נ' BLOOMBERG (פורסם בנבו, 12.05.2015) ות"א (מחוזי ת"א) 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) נ' פלוני אלמוני (פורסם בנבו, 01.07.2015) (תלוי ועומד בערעור לבית המשפט העליון)).

סעיף 53 בהצעת החוק מסדיר סוגיה זו תוך שהוא מטמיע, כתלק מהדין הישראלי, את הסעד של צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט שעיקר התוכן המצוי בו הוא תוכן מפר.

בכך, הדין הישראלי יישר קו למול הנהוג במרבית שיטות המשפט המערביות, אשר בהן קיים ונקוט, מזה זמן, הסעד של צווי הגבלת גישה לאתרי אינטרנט המעורבים בהפרת זכויות יוצרים (ראו, למשל, סעיף 38) של הדירקטיבה האירופית בנושא זכויות יוצרים בעידן המידע, סעיף A97 לחוק זכויות היוצרים הבריטי) וכן פסיקת בתי המשפט, לרבות, UK: Twentieth Century Fox

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

Film Corp v. Sky UK Ltd, High Court of England and Wales, Chancery Division,
[2015] EWHC 1082 (Ch), 28 (April 2015; Case C-314/12 UPC Telekabel
.Wien GmbH v Constantin Film Verleih GmbH

וועדת הקניין הרוחני מברכת על הוספת סעיף 53 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007.

הסעיף, על מרכיביו ושיקוליו השונים, מספק פתרון ראוי ומידתי להתמודדות עם בעיית הפרת זכויות היוצרים ברשת האינטרנט והצורך בוודאות שיפוטית לגבי עצם קיומו, כמו גם פרטי ההסדר, של סעד מניעתי המופנה לספקי שירותי גישה לרשת האינטרנט.

בה בעת, במספר היבטים נקודתיים, דומה, כי יש מקום לתקן את המתכונת המוצעת של סעיף 53, ונפרט:

תיקון סעיף 53 באופן המקנה סעד של צו הגבלת גישה כנגד הפרת כל אחת מן הזכויות הבלעדיות המנויות בסעיף 11 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007:

מוצע, כי את סעיף 53א(ב)(1), בהצעת החוק, יש לתקן כך שהפרת כל אחת ואיזה, מבין הזכויות הבלעדיות, המנויות בסעיף 11 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (אגד הזכויות הבלעדיות), תקנה את הסעד של צו הגבלת גישה.

אין זה ברור, כלל ועיקר, מדוע הזכויות הבלעדיות של "העתקה" ו-"עשיית נגזרת" נשמטו מסוגי ההפרות, אשר לגביהן ניתן להעניק את הסעד של צו הגבלת גישה, כקבוע בסעיף 53 בהצעת החוק.

רק, לצורך הדוגמא, נציין, כי ברשת האינטרנט, "אתרי תרגומים", לכתוביות בעברית, של סרטים ותכניות טלוויזיה, הינם אחת הדרכים השגורות והמרכזיות לאפשר צריכה מפרה של תכנים.

זאת, בעוד שהנוסח הנוכחי של סעיף 53א(ב)(1) המוצע לא יאפשר סעד של צו הגבלת גישה לגבי פעילות מסוג זה.

באופן דומה וכללי יותר, עצם הפעילות של הפצת עותקים מפרים, ו/או אספקה של תוכנות, אשר כל תכליתן היא הפרת זכויות יוצרים (דוגמת, התוכנה "פופקורן"), לא מכוסות במתכונת הנוכחית של סעיף 53 ולא יתאפשר לגביהן הסעד של הגבלת גישה לאתר שמספק אותן.

לפיכך, יש לתקן את הסעיף כך שהפרת כל אחת ואיזה מבין הזכויות הבלעדיות, המנויות בסעיף 11 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007, תקנה את הסעד של צו הגבלת גישה.

הוספת הסעד של צו הגבלת גישה לגבי נסיבות של "הפרה תורמת" פסיקתית:

סעיף 53א(ב)(2), המוצע במסגרת הצעת החוק, מסמיך את בית המשפט להוציא צו הגבלת גישה לגבי נסיבות של הפרה עקיפה של זכות יוצרים להעמדה לרשות הציבור, לפי סעיף 48 (בהצעת החוק), או לגבי נסיבות של הפרה עקיפה, לפי סעיף 48 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח, 2007.

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

מתכונת זו אינה מקנה לבית המשפט סמכות להוציא צו הגבלת גישה לגבי נסיבות של הפרה תורמת פסיקתית, כלומר, נסיבות בהן, על-פי הדין, ישנה הפרה תורמת של זכות היוצרים, כקבוע בפסקי הדין של בית המשפט העליון בפרשות **שוקן, טלראן, והפרימייר ליג** שנוכרו לעיל, וזאת, בהתבסס על עקרונות כלליים של דיני הנוזיקין (ובלא מקור חקיקתי, מפורש, בחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007).

מתכונת זו מותירה, ללא כיסוי וללא מתן סמכות שיפוטית להוצאת צו הגבלת גישה, לגבי אתרי אינטרנט, שעיקר פעילותם סיוע, ו/או עידוד להפרת זכות יוצרים, במתכונת המהווה הפרה תורמת לפי פסיקת בית המשפט העליון (ולפיכך, מהווה גם עוולה נזיקית לפי סעיף 52 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007).

לפיכך, מוצע לתקן את סעיף 53א(ב)(2) בהצעת החוק, וזאת, באופן שבסיפא של הסעיף ייקבע "לפי סעיפים 48 או 48א או 52".

משמעות התיקון הינה, כי הסעד של צו הגבלת גישה יהיה אפשרי גם לגבי אתרי אינטרנט, אשר עיקר התכנים המצויים בהם מהווה הפרה תורמת (ועל כן, גם עוולה אזרחית נזיקית) לפי פסיקת בית המשפט העליון.

תוספת כאמור הינה הכרחית כדי לתת מענה שלם ומלא לנסיבות בהן עיקר פעילותו של אתר אינטרנט הינה בפעילות, ו/או תכנים, שכל תכליתם ומטרתם הינה הפרות זכות יוצרים, ו/או תרומה לקיומן של הפרות זכות יוצרים.

סעיף 6 להצעת החוק – תיקון פרק העונשין (הפלילי) בחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007:

סעיף 6 להצעת החוק מבקש לתקן את סעיפים 61 ו-62 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007, באופן, אשר ייקבע כעבירה פלילית, שידור, ו/או העמדה לרשות הציבור, בלא הרשאה, של יצירות בהיקף מסחרי, על דרך עיסוק ובמטרה להפיק רווח כספי.

תיקון כאמור הינו אכן מתבקש ומחויב המציאות בשים לב להיקפי ונזקי הפרות זכויות היוצרים ברשת האינטרנט ובפרט אלה המבוצעות על-ידי גורמים הפועלים למטרות רווח כספי.

עוד יש לציין, כי במדינות אחרות, מזה זמן, קיימת, כבר, חקיקה הקובעת אכיפה פלילית מקיפה ואפקטיבית בגין הפרות זכויות יוצרים ברשת האינטרנט.

כך, לדוגמא, באנגליה, סעיף 107(2A) לחוק זכות יוצרים האנגלי, קובע, באופן מפורש, כי העמדה לרשות הציבור, שידור ושידור משנה של תכנים מוגנים (כולם פעולות הבאים בגדר הגדרת COMMUNICATION TO THE PUBLIC), ללא הרשאה, מהווים עבירה פלילית, מקום בו הפעילות נעשית כחלק ממהלך עסקים, ו/או בהיקף משמעותי הפוגע בבעל זכות היוצרים.

ברוח דברים אלו, וועדת הקניין הרוחני תומכת בתיקון המוצע בסעיף 6 להצעת החוק.

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

ואולם, בשני היבטים, וועדת הקניין הרוחני מבקשת להציע תיקונים לסעיף 6 להצעת החוק:

העמדת העונש המרבי, בגין העבירה של שידור, ו/או העמדה לרשות הציבור, בלא הרשאה, של יצירות (בהיקף מסחרי, על דרך עיסוק ובמטרה להפיק רווח כספי), על חמש שנות מאסר, לכל הפחות:

העונש המרבי, המוצע, לגבי העבירות החדשות (שלוש שנות מאסר) הינו עונש מקל מאוד, אשר לא ישיג את יעדי ההרתעה של הצעת החוק. כמו כן, המדובר ברף ענישה נמוך, אשר אינו הולם את הפסול המוסרי ואת חומרת העבירות הנדונות.

עמדת וועדת הקניין הרוחני הינה, כי בשים לב לתנאים המצטברים, המאוד מחמירים, אשר נקבעו כיסודות העובדתיים והנפשיים של העבירה הפלילית: היקף מסחרי + דרך עיסוק + מטרה להפיק רווח כספי – יש להחמיר את רף הענישה המרבי להעמידו, לכל הפחות, על עונש מרבי של חמש שנות מאסר.

בהקשר זה ראוי לציין, כי במדינות אחרות, דוגמת אנגליה, העונש המרבי על עבירות דומות עומד על עונש של עשר שנות מאסר.

סעיף 107(A2) לחוק זכויות היוצרים האנגלי, כפי שהוא תוקן בשנת 2017, החמיר את הענישה על העמדה לרשות הציבור, ו/או, שידור של יצירות מוגנות, ללא הרשאה, במסגרת עיסוקו של אדם, לעונש מרבי של עשר שנות מאסר.

בשים לב לאמור, דומה, כי עונש מרבי של חמש שנות מאסר הינו המינימום המתבקש, לגבי נסיבות בהן שידור, ו/או העמדה לרשות הציבור, ללא הרשאה, מתבצעים על דרך עיסוקו של אדם בהיקף מסחרי ולמטרות הפקת רווח כספי.

חשוב לציין, כי הנזק הכלכלי, הנגרם כתוצאה מפעילות מפרה על-ידי גופים הפועלים למטרות רווח כספי, הינו נזק כספי ניכר ומשמעותי. זאת, כאשר גופים כאמור הינם, במקרים רבים, גופים המהווים חלק מפעילות פשיעה מאורגנת.

לנוכח זאת, קביעת רף הענישה, על סף של חמש שנות מאסר (ולא פחות), הינה הכרחית, בכלל ובפרט כדי להקנות לרשויות אכיפת החוק את הסמכויות והכלים הנדרשים כדי להתמודד עם פעילות עבריינית מסוג זה, לרבות ככל שהדברים נוגעים לסמכויות חיפוש, מעצר, האזנת סתר וכיוצא בזה.

הוספת סעיף עבירה פלילית בגין "העמדה מפרה" (לפי סעיף 48א) בהיקף מסחרי, על דרך עיסוק ובמטרה להפיק רווח כספי:

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

כאמור לעיל, סעיף 48א בהצעת החוק קובע כי "העמדה מפרה" של יצירה מוגנת, כלומר, פעולות המאפשרות גישה ליצירה מוגנת בנסיבות בהן הדבר נעשה שלא בהסכמת בעל זכות היוצרים ביצירה המוגנת, הינה הפרת זכות יוצרים (עוולה אזרחית).

התיקונים המוצעים לפרק העונשין, שבחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007, אינם כוללים עבירה פלילית בגין "העמדה מפרה" בהיקף מסחרי, על דרך עיסוק ובמטרה להפיק רווח כספי.

עמדת וועדת הקניין הרוחני של לשכת עורכי הדין הינה, כי ראוי והכרחי לקבוע עבירה פלילית גם בהקשר זה.

"לינקים" (קישורים) לאתרי אינטרנט, אשר בהם יצירות הועמדו לרשות הציבור ללא רשות, הינם הדרך הרווחת והמרכזית לקיומן של הפרות זכויות יוצרים ברשת האינטרנט.

לרקע זה, הכרחי ומתחייב, כי גם לגבי "העמדה מפרה" תיקבע עבירה פלילית, באופן דומה לזו הקבועה לגבי שידור והעמדה לרשות הציבור, ללא הרשאה, של יצירות מוגנות (כלומר, בכפוף לתנאים של "בהיקף מסחרי, על דרך עיסוק ובמטרה להפיק רווח כספי").

ראוי לציין, כי יש לכך תקדימים במדינות אחרות, דוגמת ספרד, אשר בה סעיף 270 לחוק הפלילי קובע אחריות פלילית בגין קישורים לתכנים מפרים (ראו Amendments to the Penal Code were recently approved and will come into effect in July 2015 (see Annex II). The new Articles 270, 271).

סעיף 5 להצעת החוק – הוספת פרק 1ח – חשיפת פרטי מפר זכות יוצרים אנונימי ברשת האינטרנט

סעיף 5 להצעת החוק מוסיף לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007, את פרק 1ח, המקנה לבית המשפט סמכות (בכפוף להליך הקבוע בפרק 1ח) להורות על חשיפת פרטי הזהות של מפר זכויות יוצרים אנונימי ברשת האינטרנט.

פרק זה הוסף, בין היתר, בעקבות פסק דינו של בית המשפט העליון בפרשת רמי מור (רע"א 07/4447 רמי מור נ' ברק אי.טי.סי (1995) החברה לשירותי בזק בינלאומיים (פסק דין מיום 25.3.2010)), אשר קבע, כי בדין הישראלי לא קיימת מסגרת דיונית מתאימה, שלפיה יכול אדם לפנות לבית המשפט בבקשה שיורה לצד שלישי לחשוף את זהותו של גולש אנונימי ברשת האינטרנט, וקרא למחוקק להסדיר את הנושא. גם בפסק הדין בעניין ע"א 09/2183 Limited League Premier Association Football The נ' פלוני (פסק דין מיום 20.5.2012) קרא בית המשפט העליון למחוקק להסדיר את הנושא.

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

במשך לקריאתו זו של בית המשפט העליון, פרק ח1 להצעת החוק קובע את המסגרת הדיונית, לרבות סמכות בית המשפט, להורות על חשיפת פרטי הזהות של מפרי זכויות יוצרים אנונימיים ברשת האינטרנט.

עמדת וועדת הקניין הרוחני של לשכת עורכי הדין הינה, כי ההסדר הקבוע בפרק ח1 להצעת החוק הינו הסדר ראוי, נכון ומאוזן, הקובע הליך דיוני נאות לחשיפת פרטי הזהות של מפרי זכויות יוצרים אנונימיים, ברשת האינטרנט, תוך שקילה והפנמה של שיקולים ואינטרסים אחרים, לרבות הזכות לפרטיות.

בברכה,

יובל טייק, עו"ד
ממונה תחום אזרחי מסחרי
לשכת עורכי הדין

העתקים:

עו"ד אפי נוה, ראש לשכת עורכי-הדין בישראל.
עו"ד אורי אלפרסי, מנכ"ל לשכת עורכי הדין בישראל